

Advokatfirma A
Att.: advokat B
[adresse]

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 17. december 2015
SAGSNR.: 2015 - 3312
ID NR.: 379914

Deres j.nr.: 7991 A

De har bedt Advokatrådet udtale sig om, hvorvidt retsplejelovens § 126 i dag er til hinder for honorarberegning efter pactum de quota litis og no cure-no pay principper, samt, hvis dette antages at være tilfældet, om bestemmelsen kan antages at være i overensstemmelse med de EU-retlige konkurrenceregler.

Sagen er behandlet på et møde i rådets Responsumudvalg, der herefter udtalte:

I dansk ret gælder ikke noget forbud mod, at advokater anvender en salæraftale, hvorefter der ikke opnås salær, såfremt en række nærmere aftalte kriterier ikke indfries for klienten. Det er således tilladt for en advokat at lade sit honorar falde bort, hvis sagen tabes eller ender til ugunst for klienten. Der er også tilladt for advokaten at forpligte sig til kun at modtage salær, såfremt klienten vinder sagen, eller såfremt visse succeskriterier indfries. Det aftalte salær må blot ikke være urimeligt, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2.

Salæraftaler af typen no cure-no pay er således som udgangspunkt ikke forbudt i dansk ret.

Ifølge retsplejelovens § 126, stk. 1, skal en advokat udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Advokaten skal herunder udføre sit arbejde grundigt samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klienternes tarv tilsiger. Efter bestemmelsens 2. stykke må en advokat endvidere som oven for nævnt ikke kræve højere vederlag for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt.

Efter de advokatetiske reglers pkt. 16.2 må en advokat ikke indgå honoraraftaler om vederlæggelse af en andel af det udbytte, der måtte opnås ved gennemførelse af en sag (pactum de quota litis). Et sådant forbud mod resultatbaseret afregning følger endvidere af § 3, stk. 4, i bekendtgørelsen om god skik for juridisk rådgivning, som ganske vist ikke gælder for rådgivning ydet som led i selvstændig advokatvirksomhed. Forbuddet mod aftaler om resultatbaseret afregning findes i

øvrigt også i reglerne om god advokatskik inden for Det Europæisk Fællesskab pkt. 3.3.1.

Da de advokatetiske regler må anses for at være en direkte og nødvendig følge af den offentligretlige regulering af advokatvirksomhed i retsplejeloven, finder konkurrencelovens § 6 efter Responsumudvalgets opfattelse ikke anvendelse, jf. herved lovens § 2, stk. 2.

For så vidt angår konkurrencereglerne i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) art. 101 (1) gælder, at forbuddet i de advokatetiske regler mod anvendelse af pactum de quota litis princippet efter en konkret egnetheds- og proportionalitetsvurdering efter Responsumudvalget opfattelse falder uden for forbuddet mod konkurrencebegrænsende vedtagelser. Man har i en forbindelse lagt vægt på, at de advokatetiske regler gælder i henhold til lovmæssig bemyndigelse, og forbudsbestemmelsen forfølger et sagligt og legitimt formål som ikke går videre, end hvad der kan anse for nødvendigt for at varetage disse formål.

Det danske forbud mod anvendelse af pactum de quota litis kan følgelig heller ikke anses for at stride mod den nævnte bestemmelse i TEUF.

Med venlig hilsen

Lars Økjær Jørgensen